

ΑΙΤΟΛΟΓΙΑ

πληροφόρησης στο Χαλάνδρι

Πρωτοβουλητική Εκδοτική Απόπειρα μέσα από την Κατάληψη Πραποπούλου

Για την εμπορική και καταχρηστική σύμπραξη αρπαγής του Ρέματος Χαλανδρίου

ΠΡΟΤΥΠΟ «ΚΑΙΝΟΤΟΜΟ» ΣΧΕΔΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (Π.Κ.Σ.Α): Το ρέμα ως ανεκμετάλλευτο εμπορικό προϊόν

Το «Πρότυπο Καινοτόμο Σχέδιο Ανάπτυξης» (Π.Κ.Σ.Α.) που προτείνει ο Δήμος Χαλανδρίου για την ανάπτυξη του Ρέματος Πεντέλης-Χαλανδρίου, αποτελεί μια συνδυασμένη επίθεση εναντίον του οικοσυστήματος του Ρέματος, με βασικούς εταίρους τις ιδιωτικές επιχειρήσεις και προϋπολογισμό 45.000.000 €. Παρόλο που η λέξη «ανάπτυξη» ρητά αναφέρεται στον τίτλο του, οι οικονομικοί συνειρημοί που πυροδοτεί συγκαλύπτονται από ένα ψευδο - οικολογικό προσώπιο («Το Πράσινο της Ζωής μας»), που δεν καταφέρνει να αντισταθμίσει τις συνεχείς αναφορές στην επιχειρηματικότητα. Ο σκοπός του παρουσιάζεται απροκάλυπτα και είναι η όσο το δυνατόν **επικερδέστερη εκμετάλλευση** ενός φυσικού χώρου προς όφελος των εταίρων που το παρουσιάζουν. Η κυρίαρχη ιδέα που διπνέει όλο το «καινοτόμο σχέδιο» παρουσιάζεται απροκάλυπτα στο τέλος του σχεδίου (σελ.37) στη φράση: ... Η προστασία του περιβάλλοντος δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως περιορισμός για την ανάπτυξη οικονομικών δραστηριοτήτων, αλλά ως προϋπόθεσή της. Ο χαρακτηρισμός μιας περιοχής ως προστατευόμενη της δίνει ένα εναλλακτικό αναπτυξιακό πλεονέκτημα...

Εμείς θεωρούμε εντελώς ασυμβίβαστη την επέλαση των οικονομικών συμφερόντων σε μια προστατευόμενη περιοχή με το πρόσχημα της *διάσωσης* και της *ανάδειξής* της. Η οικονομική ανάπτυξη δεν συμβαδίζει με την προστασία του περιβάλλοντος. Το οικοσύστημα και το περιβάλλον δεν πρέπει να τίθενται στην υπηρεσία του ανθρώπου, αλλά αντίθετα ο άνθρωπος, ως μέρος του όλου και όχι ως κυρίαρχο μέρος οφείλει να συμβιώνει αρμονικά μαζί τους.

Οι χρήσεις που προτείνονται

Το ΠΚΣΑ, παρά την «προστασία» που επικαλείται, προβλέπει τις εξής παρεμβάσεις: κατασκευή περιπτέρων ενημέρωσης (info-kiosks), συνεδριακού κέντρου επιχειρηματιών, κέντρου εξυπηρέτησης πολιτών, αθλητικών εγκαταστάσεων, πεζοδρομίων και ποδηλατοδρόμων, διπλασιασμό της έκτασης του θεάτρου Ρεματιάς με επιπρόσθετη κατασκευή χώρου στάθμευσης, παρατηρητηρίων της πανίδας, σύστημα τηλε-ειδοποίησης (για την άνοδο της στάθμης του νερού και τον κίνδυνο πυρκαγιάς), εγκατάσταση φωτοβολταϊκού συστήματος, δημιουργία αγοράς (market place), σπιτάκια προσκόπων κ.α.

«Η ιδέα της κυριαρχίας του ανθρώπου πάνω στη φύση πηγάζει απ' ευθείας από την ιδέα της κυριαρχίας του ανθρώπου πάνω σε άνθρωπο»

M. Bookchin

Επέκταση θεάτρου Ρεματιάς από 500 σε 1000 θέσεις

Η οικολογική ευαισθησία του δημάρχου περιόριζεται στη χρήση οικολογικών υλικών για την επέκταση του θεάτρου, όπως ενδεικτικά αναφέρει

σε πρόσφατη συνέντευξή του. Μάλιστα εμφατικά ισχυρίζεται ότι δεν θα πειραχτεί ούτε «ένα κλαδάκι δέντρου». Τώρα πως θα διπλασιαστεί το μέγεθος του θεάτρου από 500 σε 1000 θέσεις με πρόβλεψη για πάρκινγκ (κτίμα Πραπόπουλου) χωρίς να πειραχτεί ούτε ένα κλαδάκι δέντρου είναι ένα εύλογο ερώτημα που μάλλον θα μείνει αναπάντητο...

Η μακέτα που φιγουράρει στην αίθουσα που συνεδριάζει το Δημοτικό Συμβούλιο αποδεικνύει μια τεράστια παρέμβαση που οπωσδήποτε θα καταστρέψει και θα αλλοιώσει το φυσικό τοπίο γύρω από το ήδη υπάρχων θέατρο. Στην Προφήτου Ηλία, μάλιστα, στα όρια της παραρεμάτιας ζώνης προβλέπεται να χτιστεί ολόκληρος τοίχος με τον οποίο θα εμποδιστεί όχι μόνο η πρόσβαση, αλλά και η θέα στο ρέμα!!!

«Η πολυμορφική ομάδα εταίρων» με προσώπιο κοινωνικού φορέα

Αυτοί που καλούνται λοιπόν να προστατέψουν το ρέμα για χάρη μας και τους οποίους ο δήμαρχος εμπιστεύεται πάνω απ' όλους είναι οι εξής: Cosmote, Planet S.A., Αειφορική Συμβουλευτική ΕΠΕ, Γηγερτον ΑΤΕ, ΑΑΓΗΣ γιατί βέβαια οι ιδιωτικές εταιρείες απέκτησαν «οικολογική συνείδηση» και «ευαισθησία» και με το αζημίωτο θέλουν να φροντίσουν το φυσικό περιβάλλον.

Ενώ την ολοκληρωτική έλλειψη κοινωνικής συναίνεσης προσπαθεί να διασκεδάσει με την συμμετοχή του Συλλόγου Εθελοντών Χαλανδρίου και του ορειβατικού και μουσικού Συλλόγου Βριλησσού. Το κοινωνικό έρεισμα και η βαρύτητα που δίνεται στη γνώμη της τοπικής κοινωνίας εξατμούνται στο ότι αυτοί οι δύο σύλλογοι έχουν εμπειρία στη διοργάνωση εκδηλώσεων εθελοντών (σ.40)!!! Ο μοναδικός περιβαλλοντικός σύλλογος της περιοχής («Σύλλογος Προστασίας περιβάλλοντος και Ρεματιάς Πεντέλης - Χαλανδρίου») όχι μόνο αποκλείστηκε αλλά γίνεται αποδέκτης συνεχόμενων επιθέσεων, εκ μέρους της δημοτικής

αρχής, μέσω του τοπικού τύπου.

Το σχέδιο ψευδώς αναφέρει το WWF μεταξύ των εταίρων προσπαθώντας να ενισχύσει το οικολογικό του προσώπιο (μάλιστα εξακολουθεί να

αναφέρεται μεταξύ των εταίρων στην ιστοσελίδα του Δήμου) ενώ η ίδια η οργάνωση αποσύρθηκε από αυτό, με επιστολή της στο δήμαρχο (28 Ιανουαρίου 2007) και δελτίο τύπου (8 Μαρτίου 2007) με κοινοποίηση στον δήμαρχο και στο Υπουργείο Οικονομικών, όταν κατάλαβε περί τίνος πρόκειται.

Ο δήμαρχος, άλλωστε, όπως δήλωσε σε πρόσφατη συνέντευξή του στον τοπικό τύπο **εμπιστεύεται πολύ περισσότερο** την Ένωση Εστιάτορων για να εφαρμόσει το Προεδρικό Διάταγμα και βέβαια όχι να αποτρέψει ως όφειλε, αλλά να περιφρουρήσει τις παράνομες χρήσεις στη Ρεματιά, γιατί δεν μπορούμε να φανταστούμε σε τι άλλο θα του ήταν χρήσιμη η Ένωση Εστιάτορων, εκτός από την περιφρούρηση των παράνομων χρήσεων του ρέματος!!! Επίσης μας διαβεβαιώνει ότι υπάρχουν οχλούσες παράνομες χρήσεις και μη οχλούσες (!!!) (σ. 9 εφημερίδα «η Ρεματιά», φ. 42, Φεβρουάριος 2007), διάκριση άστοχη και αποκαλυπτική των προθέσεών του.

«Προστατευόμενος φυσικός σχηματισμός» και «προστατευόμενο αστικό τοπίο»

Το ΠΚΣΑ δεν σέβεται ούτε τους νόμους που επικαλείται, ούτε τους φορείς που δεν το εξυπηρετούν. Το Προεδρικό Διάταγμα (Π.Δ. 659/Δ/6-9-95) που επικαλείται, αλλά επί της ουσίας αγνοεί το ΠΚΣΑ αναφέρει ρητά ότι:

Στη **ζώνη Α** που χαρακτηρίζεται ως «προστατευόμενος φυσικός σχηματισμός» δεν επιτρέπεται καμία εμπορική εκμετάλλευση, καμία επιχειρηματική δραστηριότητα. Απαγορεύεται οποιαδήποτε αφαίρεση βλάστησης (π.χ. κοπή δέντρων, θάμνων, εκχεραώσεις κλπ.) εκτός αν πρόκειται για κατασκευή προστατευτικών έργων (π.χ. αντιπλημμυρικά), οι γεωτρήσεις και η υδροληψία, η μόλυνση των υδάτων με οποιονδήποτε τρόπο, οι φωτεινές επιγραφές - διαφημίσεις. Επίσης απαγορεύεται μέσα στη ζώνη Α οποιαδήποτε κατασκευή

ή αλλοίωση στην υφιστάμενη φυσική διατομή του χειμαρρικού ρέματος και στη μορφή του τοπίου και οποιαδήποτε επιχειρηματική δραστηριότητα. Για την εκτέλεση κάθε έργου ανάπλασης απαραίτητη προϋπόθεση είναι να έχουν οριστεί τα όρια της ζώνης Α και να έχουν ολοκληρωθεί τα έργα διευθέτησης του χειμάρρου. Επιπλέον επιβάλλεται η σύνταξη γεωτεχνικής μελέτης.

Η **ζώνη Β** χαρακτηρίζεται ως «**προστατευόμενο αστικό τοπίο**». Προβλέπονται ειδικοί όροι δόμησης και εκτός των άλλων απαγορεύεται: οι φωτεινές επιγραφές και διαφημίσεις, οι γεωτρήσεις και η υδροληψία, η **χρήση των ακάλυπτων χώρων των οικοπέδων προς την πλευρά του ρέματος ως χώρων στάθμευσης αυτοκινήτων**. Η μόνη επιχειρηματική δραστηριότητα που επιτρέπεται οφείλει να είναι μικρή κλίμακας, αποκλειστικά για την εξυπηρέτηση των κατοίκων της περιοχής.

Ας σημειωθεί ότι για οποιοδήποτε έργο ανάπλασης απαιτείται έγκριση από τη Διεύθυνση Ειδικών Έργων Αναβάθμισης Περιοχών του ΥΠΕ-ΧΩΔΕ, ενώ ο ήδη υπάρχων φορέας διαχείρισης του ρέματος του ΥΠΕ-ΧΩΔΕ αγνοήθηκε πλήρως και ούτε καν αναφέρεται. Μάλιστα, το «Καινοτόμο Σχέδιο» αγνοεί ακόμα και την ύπαρξη του (σ.12) θεωρώντας αυτή ακριβώς την έλλειψη φορέα διαχείρισης υπαίτια για την «αναξιοποίητη» και «ανεργή» κατάσταση που βρίσκεται η ρεματιά. Εντελώς αυθαίρετα γίνεται προσπάθεια να αντικατασταθεί από τους νέους φορείς – εταιρείες του σχήματος που δημιούργησε ο ίδιος, ο δήμος, για την διεκπεραίωση των μεγαλεπήβολων σχεδίων του.

Επιπλέον, σύμφωνα με το πόρισμα του Συνήγορου του Πολίτη (Φεβρουάριος 2004) με θέμα την εφαρμογή του Π.Δ. για την προστασία του ρέματος Πεντέλης – Χαλανδρίου διαπιστώθηκε μεταξύ άλλων: η ύπαρξη παράνομων χρήσεων εντός της ζώνης Α, η μετατροπή δύο σημείων σε χώρους στάθμευσης, και η ανάγκη καθαρισμού μεγάλων τμημάτων της ρεματιάς. Τέλος, προτάθηκε: Ο Δ. Χαλανδρίου οφείλει να σφραγίσει τα καταστήματα καθώς και να απομακρύνει κάθε παράνομη χρήση εντός της ζώνης Α. Επιπλέον να προβεί σε κάθε νόμιμη ενέργεια για να καθορισθούν πλήρως επί του εδάφους τα όρια της ζώνης Α.

Η σύνδεση με την επιχειρηματικότητα, αυτοσκοπός του ΠΚΣΑ

Το ΠΚΣΑ στηρίζεται στη διάκριση μεταξύ Α' και Β' ζώνης ώστε να εισάγει μια άστοχη διχοτόμηση μεταξύ «αστικού και περιαστικού πρασίνου». Αποσκοπεί βέβαια στην άκρατη οικονομική εκμετάλλευση της Β' ζώνης, χωρίς ωστόσο να παραιτείται και από την επέμβαση στην «καρδιά» της ρεματιάς. Επικαλείται, μάλιστα, την «προστασία» και την «ανάδειξη» του φυσικού περιβάλλοντος.

Ήδη από την αρχή (σελ. 5) του «καινοτόμου» σχεδίου αναφέρεται απροκάλυπτα η προσπάθεια σύνδεσης του περιβάλλοντος με την επιχειρηματικότητα. Εν συνεχεία, σε κάθε παράγραφο δίπλα

στις εξαγγελίες για τη διάσωση του «πρασίνου της ζωής μας» φιγουράρουν συνεχώς οι λέξεις: οικονομική ανάπτυξη, απασχόληση, επιχειρηματικότητα. Η λέξη επιχείρηση αναφέρεται τόσο συχνά που δεν θα εκπλαγεί κανείς αν τη χρησιμοποιήσει ως λέξη κλειδί σε μια μηχανή αναζήτησης στο διαδίκτυο και εμφανιστεί ως το πιο σχετικό αποτέλεσμα, το ΠΚΣΑ.

Η συνολικότητα και το μέγεθος της παρέμβασης που προβλέπει το ΠΚΣΑ, παρουσιάζεται από τις πρώτες σελίδες του ως απάντηση στη μακροχρόνια ολιγωρία και την αποτυχία των συμβατικών και μεμονωμένων παρεμβάσεων. Θα αναρωτηθεί κανείς εύλογα «**Μα δεν είναι οι ίδιοι άνθρωποι που ολιγορούν, παραμελούν και εγκαταλείπουν το Ρέμα, που καμώνονται τώρα πως θέλουν να το περισώσουν;**» Από αυτήν την απλούστατη παρατήρηση πηγάζει η δυσπιστία που θεωρούμε πως πρέπει να έχουμε απέναντι στους ιθύνοντες.

Κατά τραγική ειρωνεία το ίδιο το Σχέδιο αναφέρει τα περιβαλλοντικά οφέλη από την ύπαρξη του Ρέματος, **ως έχει:** α. απάλυνση του φαινομένου της θερμοσυσσώρευσης των πόλεων και καλύτερες κλιματικές συνθήκες, β. «ασπίδα» στο μεγάλο φόρτο θορύβου. γ. κατακράτηση αιωρημάτων της ατμόσφαιρας. δ. προστασία από τις πλημμύρες. ε. δυνατότητες για παιχνίδι και βόλτες στη φύση. Αναφέρει ακόμα αναλυτικά τον πλούτο της χλωρίδας και της πανίδας του Ρέματος. Δεν εξηγεί όμως πούθενά το πώς οι εξαγγελίες του συμβιβάζονται με τη ρητή απαγόρευση για τον περιορισμό του πρασίνου και την αυστηρότατη επιταγή για τη διαφύλαξη του οικοσυστήματος. Άραγε θα συνυπάρξουν αρμονικά οι σπίνοι και οι καρακάξες με τα εργοτάξια και τα κομπρεσέρ;

Πως συμβιβάζεται η κατασκευή πεζοδρομίων, ποδηλατόδρομων, παρατηρητήριων, info – kiosks, market place, χώρων ψυχαγωγίας και άθλησης, πάρκινγκ, σπιτάκια προσκόπων και όλα όσα πρέπει να χωρέσουν στο ρέμα με την απαγόρευση αλλοίωσης του φυσικού τοπίου και την αυστηρά μη εμπορευματική του εκμετάλλευση.

Όσο για το φωτοβολταϊκό σύστημα, παρόλο που προκρίνουμε και μελετάμε τη χρήση εναλλακτικών πηγών ενέργειας, δεν καταλαβαίνουμε γιατί πρέπει αυτό να εγκατασταθεί στην σκιά του ρέματος (!), και όχι σε οποιοδήποτε άλλο σημείο του κορεσμένου θορυβώδους Χαλανδρίου. Δεν πιστεύουμε λοιπόν ότι προτείνεται για οποιονδήποτε άλλο λόγο εκτός από την ανάδειξη ενός οικολογικού προσώπιου.

Πως εξηγείται άραγε η εγκατάλειψη και η παραμέληση των ήδη υπαρχόντων χώρων ψυχαγωγίας (π.χ. παιδικές χαρές, χώροι άθλησης) σε άλλα σημεία του Δ. Χαλανδρίου, η οποία κατά τη γνώμη μας είναι σκόπιμη και αποτελεί το πρώτο βήμα της στρατηγικής για την οικονομική εκμετάλλευση όλων των ελεύθερων χώρων.

Το μέγεθος της παρέμβασης και τα υποτιθέμενα

καινοτόμα χαρακτηριστικά του σχεδίου δεν αποσκοπούν σε τίποτα άλλο παρά μόνο στην ενίσχυση των κατασκευαστικών εταιριών που θα κατασκευάσουν τα ΚΕΠ, τα περίπτερα, τα παρατηρητήρια, την αγορά και ότι άλλο προβλέπεται. Δε βλέπουμε παρά μια άκαρπη προσπάθεια εξωραϊσμού - όχι της Ρεματιάς, που δεν τον χρειάζεται άλλωστε - αλλά του κατ' αρχήν επιβλαβούς για το Ρέμα και την κοινωνία ΠΚΣΑ.

Η αντιμετώπιση της ανεργίας που υπόσχεται το ΠΚΣΑ μας φαίνεται σαν χλευασμός: αφού μας εξέθεσαν στην ανασφάλεια της και την αβεβαιότητα για τα στοιχειώδη, έρχονται τώρα να μας παρουσιάσουν ως δέλεαρ τις ευκαιρίες απασχόλησής μας μέσα στο τσιμεντοποιημένο ρέμα.

Αντίστοιχης λογικής είναι η δημιουργία

marketplace για την τοπική κοινωνία. Υπόσχεται λοιπόν το ΠΚΣΑ ότι από αυτή την ανάπλαση δεν θα φάνε μόνο οι μεγάλοι ιδιώτες – εταιρείες, αλλά θα ευνοηθούν και οι μικρές τοπικές εταιρείες και επιχειρήσεις, οι εκφραστές των νόμων της αγοράς σε τοπικό επίπεδο. Και για να μην μείνουν παραπονεμένοι οι μεσίτες, θα ευνοηθεί και η μεσιτεία ακινήτων, καθώς θα ανέβει και άλλο η ήδη υπερβολική αξία των ακινήτων της περιοχής!!! Με την υπόσχεση κάποιου οικονομικού κέρδους για κάποιους από τους κατοίκους της περιοχής επιχειρείται το ξεπούλημα και η καταστροφή του τελευταίου πνεύμονα πρασίνου των γύρω περιοχών και γίνεται προσπάθεια να εξασφαλιστεί έστω με κάθε τρόπο κάποια κοινωνική συναίνεση και αποδοχή από την τοπική κοινωνία.

Ανάλογα, ο κίβδηλος ανθρωπισμός που επιχειρεί να παρουσιάσει το ΠΚΣΑ, υποκρινόμενο μέριμνα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες, που - όπως αναφέρει - «ίσως για πρώτη φορά θα έχουν την ευ-

καιρία να χαρούν το πράσινο», δεν έχει φανεί τόσα χρόνια σε ολόκληρη τη ζούγκλα του Χαλανδρίου, όπου δεν υπάρχουν προσβάσεις σε πεζοδρόμια και χώρους, πρέπει όμως - όπως και τα φωτοβολταϊκά στοιχεία - να τοποθετηθούν μέσα στο ρέμα. Θεωρούμε ότι, όπως και σε όλα τα άλλα σημεία - πυρασφάλεια, αναχώματα, τηλεϊδιοποιήσεις - και οι προσβάσεις για τα άτομα με ειδικές ανάγκες θα μπορούσαν να έχουν ήδη κατασκευαστεί με τρόπο φιλικό προς το οικοσύστημα, αν αυτή η φαινομενική ευαισθησία ήταν πραγματική. Στην πραγματικότητα αποδεικνύουν ότι οι μόνοι που ωφελούνται είναι το εταιρικό σχήμα που τα εμπνεύστηκε.

Δυστυχώς ή ευτυχώς, δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε αυτούς τους ανθρώπους για να επέμβουν στο Ρέμα, είτε πρόκειται για μια παρέμβαση 45.000.000 € είτε για μια πιο ήπια παρέμβαση. Φοβόμαστε βαθύτατα ότι αν τους επιτραπεί να επέμβουν στο φυσικό περιβάλλον, θα προσπαθήσουν να χρησιμοποιήσουν την κοινωνική συναίνεση που αγωνιούν να κερδίσουν ως Κερκόπορτα λεπτασίας, παρέα με τους κεφαλαιούχους φίλους τους, όπως η ΑΑΓΗΣ ΑΕ και η COSMOTE, που συμπεριλαμβάνονται στους εταίρους (αν και θα ήταν πιο εύστοχο να συμπεριλαμβάνονται στους προαγωγούς). Δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε τους ανθρώπους που διαλαλούν στο Σχέδιο τους, την κοινωνική συναίνεση ως αυτοσκοπό της πρότασης, **όταν ψηφίστηκε μόνο από τους εμπνευστές του**, και όταν απο-

κλείστηκε από τη συμμετοχή σε αυτό, ο μοναδικός περιβαλλοντικός Σύλλογος που δραστηριοποιείται για την προστασία της ρεματιάς. Δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε τους ανθρώπους που έδωσαν συνέντευξη τύπου για το σχέδιο, στο χώρο της Αττικό Μετρό ΑΕ (κόστους 4.000 €), εμποδίζοντάς μας να πραγματοποιήσουμε την παρέμβασή μας, και φιμώνοντας την κριτική μας, απευθυνόμενοι κατ' αυτόν τον τρόπο, **μόνο, στους ανθρώπους της επιλογής τους**. Τέλος, δεν μπορούμε να εμπιστευτούμε το Δ. Χαλανδρίου και τους συν-εταίρους του γιατί τα παραδείγματα καταστρατήγησης των ελεύθερων χώρων είναι πολλά (πλατεία Δούρου, παρκάκι της οδού Καλαμά, η ανύπαρκτη πλέον από τα μαγαζιά και τα τραπέζια πλατεία Χαλανδρίου κ.α.)

Έτσι, ακόμα και αν το ρέμα χρειάζεται περισσότερους πυροσβεστικούς κρουσμούς και μονοπάτια, αν οι πλαγιές του χρειάζονται στήριξη, αν χρειάζεται καθαρισμό, δεν εμπιστευόμαστε κανένα δήμαρχο και καμία κατασκευαστική εταιρεία να επέμβει σε αυτό.

Αν υπήρχε πραγματικό ενδιαφέρον της δημοτικής αρχής για τη διάσωση του οικοσυστήματος που επικαλείται τότε θα είχε προβεί εδώ και καιρό στις προαπαιτούμενες για την προστασία του ενέργειες: καθορισμό των ζωνών προστασίας Α και Β, απομάκρυνση των παράνομων χρήσεων και των αυθαίρετων κατασκευών, καθαρισμό του ρέματος, ενίσχυση της πυρασφάλειας, στήριξη των πρανών, δεντροφυτεύσεις, αντιπλυμμυρικά έργα, χάραξη και σήμανση των μονοπατιών με ειδική πρόβλεψη για τα άτομα με κινητικά προβλήματα. Απεναντίας ακολουθεί την πολιτική της χρόνιας εγκατάλειψης για να έρθει μετά ως σωτήρας το εκάστοτε εταιρικό σχήμα που θα το εκμεταλλευτεί.

Η ανθρωποκεντρική φιλοσοφία που διαπνέει το «καινοτόμο»

Παρ' όλο που το ΠΚΣΑ εκθέτει το χαρακτηρισμό του ΠΔ για το ρέμα ως «φυσικό σχηματισμό, ζωντανό και αυτοεξελισσόμενο, που δε μένει ποτέ το ίδιο», η νοοτροπία της εκμετάλλευσής του προδίδει μια προσκόλληση στην παραδοσιακή πεποίθηση ότι ο άνθρωπος αποτελώντας την «κροωνίδα της δημιουργίας» έχει το δικαίωμα να χρη-

σιμοποιεί το φυσικό περιβάλλον ως μέσον πλουτισμού. Εμείς όμως πιστεύουμε ότι ο άνθρωπος αποτελεί μέρος ενός αλληλοεξαρτώμενου συνόλου και όχι κορυφή μιας πυραμίδας. Το οικοσύστημα έχει τη δικιά του ζωή, το δικό του ρυθμό και τη δικιά του πορεία μέσα στην εξέλιξη, και ο άνθρωπος έχει θέση μόνο μέσα σε αυτό, συγκροτώντας μια αρμονική οργανική οντότητα, και όχι πάνω από αυτό, σαν εκμεταλλευτής του.

Η φύση αντιμετωπίζεται ως επιχειρηματικός τομέας που θα επιφέρει κέρδη δημιουργώντας καταναλωτές. Εκφράζεται μια αντίληψη για το πράσινο που μας κατατάσσει όλους στην κατηγορία του παρατηρητή - θεατή του φυσικού τοπίου. Θα πρέπει λοιπόν, οργανωμένοι κατά ομάδες σχολεία, περιηγητές, ορειβατικοί σύλλογοι, αθλητές να επισκεπτόμαστε το φυσικό αυτό χώρο προχωρώντας με τάξη, πάνω σε τσιμεντένια μονοπάτια και πεζοδρόμους. Να τον παρατηρούμε από τα παρατηρητήρια και να εννμερωνόμαστε από τα info-kiosks μέσω internet για τα πουλιά, τα ζώα και τα φυτά που ήταν κάποτε στο ρέμα, πριν η «ανάπτυξη» τα εξαφανίσει...

Η ελεύθερη πρόσβαση στη φύση, η απόλαυση της

επαφής μας με αυτή, μάλλον δεν έχει θέση στα καινοτόμα σχέδια του δήμου. Να περιμένουμε άραγε και την επιβολή εισιτηρίου; Άλλωστε μετά από τόση αξιοποίηση κάποιος θα πρέπει να πληρώσει (συνήθως τα χρήματα του προϋπολογισμού για όλα αυτά τα καινοτόμα ποτέ δεν είναι αρκετά).

Εξάλλου έχει γίνει στο παρελθόν πολλές φορές σε τοπία φυσικού κάλλους, με μικρότερης κλίμακας παρεμβάσεις.

ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΠΡΑΣΙΝΟ ΤΟ ΡΕΜΑ ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΜΠΕΤΟ ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΨΕΜΑ

Το ΠΚΣΑ και το Κτήμα Πραποπούλου

Ειδικότερα, για το κτήμα Πραπόπουλου προτείνεται να στεγαστεί το Ανοικτό Κέντρο Περιβάλλοντος το οποίο θα αποτελέσει «έδρα ενίσχυσης (...) της τοπικής επιχειρηματικότητας με την παροχή μιας σειράς πρότυπων υπηρεσιών». Προτείνεται στο ΠΚΣΑ στο κτίσμα Πραπόπουλου να στεγαστούν σεμινάρια για επαγγελματίες (που δραστηριοποιούνται στο χώρο του περιβάλλοντος!!!), συνέδρια (για το περιβάλλον), θερινά σχολεία (και αυτά περιβάλλοντος!) (σ.30). Στην πραγματικότητα προβλέπεται ένας χώρος κλειστός για τους δημότες Χαλανδρίου και ανοικτός μόνο για τους ιδιώτες και τους επιχειρηματίες που θα συνεδριάζουν για την όσο το δυνατόν πιο προσοδοφόρα εκμετάλλευση του τελευταίου πράσινου και ελεύθερου χώρου των γύρω περιοχών!!!

Απορίας άξιον είναι **τι ακριβώς θα απομείνει από το κτήμα**, αφού ο δήμαρχος ονειρεύεται και τη δημιουργία πάρκινγκ για την εξυπηρέτηση του μεγαλύτερου, σύμφωνα με το ΠΚΣΑ, θεάτρου Ρεματιάς. Αντί, λοιπόν, να προασπίσουμε το ρέμα από το καυσαέριο και την πχορρύπανση, επιδιώκουμε να τα φέρουμε εντός του.

Και όλα αυτά ενώ η δημοτική αρχή εξιγγείλε προεκλογικά την απόκτηση του Κτήματος για τη δημιουργία πολιτιστικού χώρου. Παρόμοια μοίρα προφανώς επιφυλάσσεται σε όλα τα ιστορικού και πολιτισμικού ενδιαφέροντος κτήρια που βρίσκονται στην ευρύτερη περιοχή του ρέματος, στα πλαίσια της μέριμνας που προαναγγέλλει το ΠΚΣΑ για την «Πολιτιστική Κληρονομιά». Στην καλύτερη περίπτωση σύμφωνα με το ΠΚΣΑ θα λειτουργήσουν ως περιβαλλοντικά παρατηρητήρια, όπως και του Πραπόπουλου. (σ. 25) «Μέριμνα» την οποία έχουμε ξαναδεί, όπως στην περίπτωση της κατεδάφισης του διατηρητέου εργοστασίου Δουζένη, και κάθε φορά που ακούμε για αυτήν μας πίνουν τα ...δουζένια μας.

Σκόπιμα η δημοτική αρχή αγνοεί ότι **το κτήμα Πραπόπουλου είναι διατηρητέο από το ΥΠΕΧΩΔΕ, όπως και το οίκημα**. Όπως πάγια υποστηρίζουμε, **το Κτήμα Πραπόπουλου αποτελεί ελεύθερο χώρο και φυσική συνέχεια του Ρέματος, και σε καμία περίπτωση δεν αποτελεί πιο πρόσφορο πεδίο ληστρικής επιδρομής, από τη ζώνη Α'.** Η απάντησή μας ωστόσο δίνεται από τον Δεκέμβρη του 2006, μέσα από το εγχειρήμα μας, που κρίναμε ως μοναδικό τρόπο διαφύλαξης του χώρου πράσινου και ελεύθερου, αποτροπής της καταστροφής του από την εγκατάλειψη και τις μπουλντόζες και την παράδοσή του στις κατασκευαστικές.

Να βάλουμε τέλος στην καταστροφή των τελευταίων ελεύθερων χώρων πρασίνου - να πάρουμε την τύχη τους στα χέρια μας

Στην εγκατάλειψη και την κερδοσκοπική αδηφαγία μόνη πρόταση αποτελεί η τοπική αυτοοργανωμένη δράση, και όχι ο σχεδιασμός πανάκριβων επενδύσεων προς όφελος των «ανιδιοτελών» όπως θέλει να μας πείσει το ΠΚΣΑ και «οικολογικά ευαίσθητων» ιδιωτικών εταιρειών. Η αυτοοργάνωση των κατοίκων και η δημιουργία συλλογικοτήτων για την προστασία του ρέματος είναι η μόνη δικλείδα ασφαλείας για την προστασία του από την εγκατάλειψη και από την οικονομική του εκμετάλλευση που ευελπιστούν να πετύχουν οι δήμοι παρέα με τους ιδιωτικούς φορείς - εταίρους με συντονιστή - εταίρο, διαχειριστή, το Δήμο Χαλανδρίου.

Η ορεινή περιοχή της Πεντέλης ιστορικά αποτέλεσε πεδίο εκμετάλλευσης της φύσης από τον άνθρωπο. Στη σύγχρονη εποχή – και ιδιαίτερα την τελευταία 40ετία – το δασικό οικοσύστημα της Πεντέλης αντιμετωπιζόταν ως πλουτοπαραγωγική πηγή, προκαλώντας ανεπαρκώς βλάβες, απότοκες της κρατικές αλλά

σχέδιο πόλης εμφανίζεται με 2700 στρέμματα. Επιπλέον, επιβάρυνση στο φυσικό οικοσύστημα της Πεντέλης έγινε από τα λατομεία, εκ των οποίων 1 μόνο έχει έγκριση εκμετάλλευσης και 5 είναι παράνομα. Απολογισμός της λειτουργίας τους είναι 2500 στρέμματα «νεκρής γης».

Ας κάνουμε όμως εδώ μια σύντομη αναφορά

40 χρόνια εκμετάλλευση και καταστροφή για το όρος Πεντέλη

και της ατομικής απληστίας και αδιαφορίας. Ο σύγχρονος δυτικός πολιτισμός για να αναπτυχθεί, τράφηκε από τις στάχτες της καταστροφής του περιβάλλοντος. Η «πράσινη» ζώνη της Πεντέλης είναι υποδοχέας απορρόφησης και ανακούφισης μεγάλου μέρους των αστικών πιέσεων της πρωτεύουσας μας, η οποία συγκεντρώνει το 50% του πληθυσμού της χώρας. Τέλος, να μην ξεχνάμε πως στη χώρα μας πριν 100 χρόνια είχαμε 48% δασοκάλυψη, ενώ σήμερα μόλις 18%, τα οποία μετατραπήκαν σε θάμνους και βραχότοπους (οπισθοδρόμηση της φυτοκλίμακας).

Πιο συγκεκριμένα, όμως, στην Πεντέλη φιλοξενούνται εκατοντάδες είδη δέντρων και βοτάνων μεγάλης οικολογικής σημασίας (χαλέπιος πεύκη, κέδρος, πουρνάρια, φλαμουριές, πλατάνια και δρύες) καθώς επίσης υπήρχαν αξιολογικά ζωικά είδη, τα οποία έχουν σχεδόν ολοκληρωτικά αφανιστεί. Από την Πεντέλη αρχίζουν σημαντικά ρέματα, που συμβάλλουν στη διαμόρφωση χώρων πρασίνου (π.χ. Ρέμα Χαλανδρίου). Επιπλέον, στην Πεντέλη υπάρχουν πολλά μνημεία με ιδιαίτερη πολιτιστική και αισθητική αξία, όπως ο αρχαίος δήμος Ικαρίας στο Διόνυσο. Όλα αυτά κινδυνεύουν από το μαρσισμό και την αδιαφορία καθώς κι απ' την πάγια τακτική παραχώρησής τους σε ιδιωτικά συμφέροντα. Προς αυτή τη κατεύθυνση συμβάλλει και η τακτική του ιδιωτικού συμφέροντος να προβάλλεται ως μοναδική λύση για τη διάσωση / αναβάθμιση αυτών των περιοχών, αφού φυσικά έχει προηγηθεί η εγκατάλειψη και υποβάθμιση τους με απώτερη προοπτική την διαχείριση - ξεπούλημα σε ένα ιδιωτικό φορέα.

Έτσι λοιπόν, εκτός από την Πεντέλη ως φυσικό τοπίο υπάρχει και η ιδιότητα της ως μέρος μιας ευρείας έκτασης κτηματογορίας, με μόνο κίνητρο το κέρδος μέσα από την οικοπεδοποίηση, δηλαδή με κίνητρο την οικοδομική-οικονομική εκμετάλλευση. Στην ευρύτερη περιοχή του πεντελικού όρους υπάρχουν περισσότεροι από 30 οικοδομικοί συνεταιρισμοί, που πολιορκούν τις αρμόδιες αρχές σε όλα τα επίπεδα με αιτήματα αλλαγής γης. Τα αιτήματα αυτά, δυστυχώς, συχνότατα ικανοποιούνται για μικροπολιτικούς και οικονομικούς λόγους. Η οικιστική ανάπτυξη της περιοχής είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, πολλοί από τους οποίους αγόρασαν γη από την Εκκλησία (π.χ. Νέα Πεντέλη). Ενδεικτικό παράδειγμα τρόπου αλλαγής χρήσης γης είναι ο οικοδομικός συνεταιρισμός «Άγιος Σπυρίδωνας», οποίος αποκατακτήθηκε από δασική περιοχή με χουντικό διάταγμα του 1970 και παραδόθηκε σε στρατηγούς. Δεύτερο και τελευταίο παράδειγμα είναι ο οικοδομικός συνεταιρισμός Αιολίδα που εμφανίστηκε με εκτάσεις 4000 στρεμμάτων μετά την πυρκαγιά του 1995 – πολλές απ' αυτές τις εκτάσεις έχουν ήδη οικοδομηθεί – ενώ στο

στις πυρκαγιές της Πεντέλης, κλασική συνταγή των οικοπεδοφάγων για την οικοδόμηση της γης. Ο απολογισμός είναι φρικτός:

1975 κάπκαν 15.000 στρέμματα δάσους
1981 κάπκαν 17.000 στρέμματα δάσους
1982 κάπκαν 20.000 στρέμματα δάσους
1986 κάπκαν 3000 στρέμματα δάσους
1995 κάπκαν 65.000 στρέμματα δάσους
1998 κάπκαν 60.000 στρέμματα δάσους

Ενώ δηλαδή υποτίθεται ότι το μέσα πυρόσβεσης βελτιώνονται, ταυτόχρονα βελτιώνονται, όπως φαίνεται, και οι τεχνικές των εμπρηστών, η αδιαφορία των ανθρώπων και η απληστία των οικοπεδοφάγων. Και να σημειωθεί ότι υπάρχουν κι άλλες πυρκαγιές μικρότερης έκτασης. Οι πυρκαγιές αυτές δεν προκαλούνται μόνο από εμπρησμούς, αλλά και από ανθρώπινη αμέλεια σε ποσοστό 55% - τουλάχιστον έτσι παρουσιάζουν τα επίσημα στοιχεία. Άρα σίγουρα υπάρχουν και τέτοιες περιπτώσεις.

Κλείνοντας, ας αναφέρουμε την οικολογική σημασία του πεντελικού όρους για την πρωτεύουσα. Το δάσος αμβλύνει τις ακραίες θερμοκρασίες και συγκεκριμένα, μειώνοντας τις το καλοκαίρι κατά 3-4 °C και τις αυξάνοντας τις 1-5 °C το χειμώνα. Επίσης στο λεκανοπέδιο παράγονται 17.000 τόνοι αιωρούμενα σωματίδια το χρόνο. Επομένως, η σημασία των δασικών οικοσυστημάτων είναι προφανής. Ένα δέντρο ύψους 4,5 μέτρων μπορεί να φιλτράρει ρυπαρό αέρα από 150 μέρη αερορυπαντών σε 30. Ένα δέντρο ύψους 5 μέτρων και πλάτους 1 μέτρου ελαττώνει το θόρυβο κατά 8-10 Db. Όλα τα παραπάνω μαζί με την προστασία από τη διάβρωση του εδάφους, τις πλημμύρες, τον εμπλουτισμό της ατμόσφαιρας με οξυγόνο, την πρόκληση βροχοπτώσεων, την αποθήκευση του νερού είναι μερικές από τις πτυχές της ανεκτίμητης προσφοράς του φυσικού περιβάλλοντος.

Εκτός από το πρόσωπο κράτος η ευθύνη είναι και ατομική -προσωπική, αφού τα παραπάνω αισχρά είναι λίγο πολύ γνωστά σε όλους, ωστόσο οι μεμονωμένες αντιδράσεις που κατά καιρούς σημειώνονται δεν αρκούν για να αλλάξει η αδιάκοπη υπερεκμετάλλευση των φυσικών πόρων, η συνεχόμενη καταστρατήγηση των ελεύθερων χώρων και η καταστροφή του περιβάλλοντος. Η επικυριαρχία του ανθρώπου πάνω στη φύση και η ληστρική εκμετάλλευση της τον καθιστά αυτονόητο υπεύθυνο για τη σημερινή κατάσταση και τα τεράστια οικολογικά προβλήματα.

Η ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ ΤΩΝ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΥΦΑΣΜΕΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΝΟΜΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΖΩΗΣ !

Η εκδοτική αυτή απόπειρα αποτελεί μια προσπάθεια αδιαμεσολάβητης πληροφόρησης και εκφράζει την ιδέα μιας ανεξάρτητης ενημέρωσης που πρέπει να πάρουμε στα χέρια μας.

Αποτελεί μια πρωτοβουλία ατόμων που συμμετέχουν ενεργά στην Κατάληψη του Κτήματος Πράποπούλου, στο Χαλάνδρι (Προφήτου Ηλία 49), απέναντι από το Ευριπίδειο Θέατρο Ρεματιάς.

protouvouliaxalandriou.blogspot.com
email: protouvouliaxal@yahoo.gr

Οι ελάχιστοι εναπομείναντες ελεύθεροι χώροι (άσος Βεϊκου, Πεδίο Άρεως, άσος Συγγρού, Ελληνικό κλπ) όπως και τα εγκαταλελειμμένα κτίρια των πόλεων έχουν μπει στο στόχαστρο της αστικής άρχουσας τάξης. Κάθε εγχείρημα που προωθεί την αυτοδιαχείριση της ζωής μας ξεφεύγοντας από τα καθιερωμένα πρότυπα που ορίζει ο σύγχρονος τρόπος ζωής, αντιμετωπίζει εξαρχής την περιθωριοποίηση και αργά ή γρήγορα την καταστολή.

Η κατάληψη αποτελεί ένα μέσο έμπρακτης αντίθεσης στον τρόπο ζωής που θέλουν να μας επιβάλλουν. Ενάντια στη λογική της διαμεσολάβησης και των ιεραρχικών σχέσεων που διαπνέουν την κοινωνία μας όπως και των εξουσιαστικών ενοικίων, προτάσσουμε την κατάληψη κάθε αφημένου στην τύχη του κτιρίου, για την ικανοποίηση των πολιτικών και στεγαστικών αναγκών μας αλλά και για την πραγμάτωση δημιουργικών εκφράσεων των ονείρων μας. Επιθυμούμε να μετατρέψουμε τα εγκαταλελειμμένα κτίρια από ανενεργούς χώρους σε ζωντανούς, ικανούς να εμπνεύσουν όσους νιώθουν ν' ασφυκτιούν σ' ένα κόσμο απάθειας και ατομισμού.

Με τη συλλογική δράση και έχοντας ως βάση τις αρχές της αλληλοβοήθειας και του αλληλοσεβασμού αντιστεκόμαστε στους μηχανισμούς που προωθούν κυριαρχικές λογικές και συμφέροντα. Το κράτος επιχειρεί, μέσω των κατασταλτικών του μηχανισμών όσο και μέσω της ιδεολογικής προπαγάνδας των ΜΜΕ, να καταπνίξει κάθε φωνή αντίστασης που αποτελεί εμπόδιο στα κερδοσκοπικά του σχέδια.

Υπό αυτές τις συνθήκες, ύστερα από 15 έτη εγκατάλειψης του χώρου και μόλις 9 μήνες κατάληψης, έγινε αιφνίδια εκκένωση του κατειλημμένου κτιρίου της Μυλλέρου & Γερμανικού (με το δήμο να προφασίζεται την ανάπλαση της περιοχής του Μεταξουργείου), με τη συνδρομή αρκετών διμοιριών των ΜΑΤ. Ο χώρος είχε καταστεί βιώσιμος από τα άτομα που επέλεξαν να τον χρησιμοποιήσουν ως στέγη και λειτουργούσε ως ένας ανοιχτός κοινωνικός χώρος με χαρακτηριστικά αντιιεραρχικά και αντιεμπορευματικά για 9 μήνες. Ενδεικτικά του τρόπου που αντιμετωπίζονται τέτοιες προσπάθειες αυτοδιεύθυνσης, μέσω του εκφοβισμού και της τρομοκρατίας τους, είναι απ' ενός η στάση των μπάτσων (όλων των ειδών) -που η βίαιη εισβολή τους στο κτίριο ακλούθησε σκηνές από αμερικάνικη ταινία με τα περίστροφα στραμμένα στους καταληψίες που βρίσκονταν εκείνη την ώρα στο χώρο- καθώς και η προκλητική παρέμβαση της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας για να συλλέξει αποτυπώματα. Αφ' ετέρου ακολούθησε το γκρέμισμα της στέγης και των κουφωμάτων των δωματίων έτσι ώστε να καταστεί ανούσια η ανακατάληψη του κτιρίου.

Η βίαιη εκκένωση της κατάληψης στον Κεραμεικό, εντάσσεται σε μια ευρύτερη, συστηματική και μεθοδευμένη προσπάθεια καταστολής απέναντι σε οποιαδήποτε απόπειρα αυτονομίας που εναντιώνεται έμπρακτα στην εμπορευματοποίηση. Χαρακτηριστικά πρόσφατα παραδείγματα του πλαισίου που έχει θέσει το ντόπιο και παγκόσμιο οικονομικό και πολιτικό status αποτελούν η κατεδάφιση της επί 24 ετών κατάληψης Ungodomshuset στη Δανία, η κατεδάφιση του κτιρίου που στέγαζε τη κατάληψη στέγης Santa Barbara στα Κ. Πατήσια, η συνεχής απειλή έξωσης στο κατειλημμένο εργοστάσιο Υφανέτ στη Θεσ/νίκη, η εκκένωση του κατειλημμένου κτιρίου της Μυλλέρου & Γερμανικού στον Κεραμεικό, όπως και οι πιέσεις που υφίστανται δεκάδες άλλες καταλήψεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό.

Ως καταληψίες εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας σε όσους αντιστέκονται και υφίστανται τις κατασταλτικές μεθόδους του κράτους. Για όσους πιστεύουν πως τα λιμνάζοντα νερά της παθητικότητας και της υποταγής, δε μπορούν να μενουν άλλο πρεμα/αταραχα.

**ΚΑΤΩ ΤΑ ΞΕΡΑ ΣΑΣ
ΑΠΟ ΤΙΣ
ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ**

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΚΕΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ ΜΥΛΛΕΡΟΥ & ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ